

НАЧАЛОТО

Бог ме изпрати пред вас, за да съхраня от вас
остатъка на земята и да опазя живота ви
чрез голямо избавление.

Битие 45:7

КРАЯТ Е ПО-ДОБЪР

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Еклезиаств 7:8

Както е казал мъдрият Соломон, „за предпочитане е свършването на работата, отколкото започването ѝ“. Това не ни ли връща в Битие? Не ви ли се струва началото много по-добро? Човечеството беше в свършено общение с Бога. Но едно действие на непокорство бе причината поколения и поколения да се раждат с проклятието на греха. Въпреки това, Бог ни остави обещание, че ще дойде спасител и ще избави Неговите хора. Бог даде обещанието в началото; сбъдването му очакваме в края.

Когато се спречкваме с проблеми, ние не виждаме края. Виждаме само началото. Как се чувства Бог, когато сложи край на тези проблеми? Исус се помоли Неговата чаша да бъде отнета, ако е възможно. Какво ли облекчение е изпитал Той, когато е казал: „Свърши се!“ Също като Него, ние сме щастливи, когато достигнем края. Но какво щеше да стане, ако Исус не беше избрал да отиде до разпятието? Човечеството щеше да бъде изгубено! Но добрите неща винаги идват. Ние не винаги можем да видим слънцето и гръмота, но пак затова можем да имаме пълна вяра в Бог, че ще ни види и ще ни даде Своите благословения. Господ ще ни води през тъмнината, защото ние ходим с вяра, а не със гледане.

**Ние имаме избор -
също като Йосиф.**

Въпреки че сме родени в грях, ние винаги имаме избор, също като Йосиф. Йосиф избра да не легне с жената на Петефрий. Вместо това той избра вярата, чрез която Господ го направи втори по власт в Египет. След като прочетете този урок, помислете какво е мислил и чувствал Йосиф. Почувствайте неговите емоции, след като се е събрал с братята си и баща си. Представете си чувствата му, когато е видял братята си за първи път, след като е бил продаден в робство. Почувствайте вината на братята му, застанали пред Йосиф и обвинени в шпионаж. Бъдете там, когато Яков се събира отново със своя възлюбен син. Бъдете и когато Йосиф прощава на братята си и им разказва за Обещаната земя.

ДА ОТГОВОРИШ НА НЕОЧАКВАНТО

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Битие 41:41-50:26

„Защо се гледате един друг?“ (Битие 42:1).

Бяхте ли там? Най-добрите човешки планове се сгромолясват и вие сте оставени да крепите парчетата на живота - просто гледайки наоколо един към друг, казвайки: „Какво става?“ Това беше пленителната тема, която продължи да се връща, докато обмислях нашата част от Светото писание за тази седмица. Историята, както я знаем от детството си, е много позната в повечето си детайли. Приложението е толкова силно, колкото историята е предсказуема.

Първо историята: Йосиф е любимият. Неговите братя го продават в робство. Йосиф остава верен към неговите убеждения, и това го вкарва в затвора. Той остава верен на същите убеждения в тъмницата и е награден с това да бъде забравен за две години. После Фараонът сънува сънища, които Йосиф разтълкува, и той е повишен от затворник в другар по душа на Фараона. Мечтите се сбъднаха: гладът е сериозен, но семейството на Йосиф е спасено и всички те живеят щастливо оттогава. И така, защо просто продължавате да гледате един към друг?

**Гладът беше голям,
но запасите бяха по-големи.**

Сега „останалата част на историята“: нашата част от сценария за тази седмица всъщност съдържа интерпретацията на сънищата и обявяването от Фараона, че Йосиф вече е втори по

власт в целия Египет. Това е голямо повишение за съветника по крави и класове! Каква според вас е потенциалната вероятност някой обитател на местния изправителен дом да бъде обявен за вицепрезидент, просто защото е разтълкувал сънищата на президента? Как мислите, какво е дало на Йосиф твърдост, макар и извикан от дълбините на затвора, да даде отговор на сънищата на фараона? Казах, че, „аз не мога да го правя“ - „но Бог може“ (Бит.41:16, перифразирано). Вероятно не така е планирал той своя ден в затвора. Аз се чуя доколко съм готов да откликна на невъобразимите предизвикателств, които Бог праща в моя живот, които ме спасяват от проблемите?

Йосиф беше 30 годишен и втори по власт. Той наложи 20% данък на всички хора, освен на църквата (Бит.47:26), за да покрива бъдещия дефицит от 14,3%. Проницателен бизнесмен ли беше, себичен управник ли, благосклонен диктатор, предвиждащ нуждите на съседните страни, или слуга на Бога, в такава хармония със Създателя, че да усети с интелекта си поръчението на Бога да се грижи за своето семейство? Това беше добър план, който проработи, макар че вероятно се е приемал със същите чувства, с които

посрещаме повишенията на данъците и днес. Аз мисля, че Йосифовият нюх за за бизнес в изработването на този план беше вдъхновен от Бога, Който даде начин за разрешаване на проблема. Чудя се доколко подготвен съм аз, ако трябва да отговарям на нерешимите задачи, които Бог ми дава, докато търся Неговите методи да ме подготви за бъдещето.

Гладът беше голям, но запасите бяха по-големи. Бащата на Йосиф и братята му стояха в кръг, гледайки един към друг (вижте стиховете за деня)! Намериха решението в една земя на езичници! Това не звучи много безопасно в теологичен смисъл! Но Яков беше мъдрец и той изпрати децата си да получат храна, дори ако тя беше от езичниците. Питам се каква подготовка е необходима, за да мога да получавам полезни неща от тези, „които не са от моята вяра“.

Йосиф получи шанс да си разчисти сметките. Споменът за кладенеца, разкъсаното наметало, робството, разделянето вероятно не бяха излезнали от неговата памет през това време. Сега братята му стояха пред него, покланящи се, точно както беше предсказано в съня му! Сега той щеше - или поне можеше - да им покаже своята сила и да е квит с тях! Може би, малко по братски, къде на шега, къде от искрено сърце, Йосиф си поигра с братята си: върна в чувалите им парите, подрежди ги по възраст на масата, застави ги да разказват за своя баща, за съдбата на Вениамин - и накрая определено разтърсващото изказване, „аз съм вашият брат Йосиф“ (Бит.45:3). Пак се питам доколко съм израсъл, когато съм изправен срещу хора, които са ме наранили, а сега искат да им помогна.

И така семейството се присъедини към Йосиф в Египет и те заживяха щастливо „поне докато бяха живи бащата и синът. Всички те се установиха в земята и споделяха богатата, които Йосиф така внимателно беше събирал. Яков имаше възможността да срещне Фараона и да го благослови (47:10).

Това ми хареса. Написал съм в полето на Библията си: „Възрастта беше по-имперска от властта, старият овчар по-голям от могъщия Фараон.“ Не знам къде съм го прочел, но всеки път, когато го видя, това ми напомня, че

- Господното чадо е по-велико от най-добрият владетел на тази земя;
- Божият слуга е по-мъдр от най-мъдрия сред мъдрите човеци;
- верният последовател, осланящ се на своя Бог, може да има удивителна свобода да взема решения с мъдрост, дори извън своя традиционен кръг;
- добросъвестният живот се награждава с мъдрост извън очакването;
- прощаващият човек е по-велик от който и да е, който търси отмъщение.

Имаме ли право да съпоставяме живота на един библейски герой с нашите живот днес? Аз не съм се докоснал до благословиите на Яков/Израел върху неговите деца (Бит.49).

Прочетете Битие 50:24. Ако вие бяхте един от братята на Йосиф, щяхте ли да вярвате в това обещание? Мислите ли, че те продължиха да вярват на историята, както е записана в Изход? Колко е лесно да вярваш на пратениците на Бог?

СВИДЕТЕЛСТВО
Псалом 91:11,12

Междуцарската магистрала блестеше покрита от малки капки гъж и лед, когато моят съпруг и аз карахме обратно към Ню Йорк след ваканция в Алабама. Пътувахме по тъмната магистрала и бяхме на час път от дома, когато вятърът и гъждът започнаха да се усилват. Изведнъж се ударихме в буца от черен лед и колата ни се завъртя яростно без никакъв контрол. Аз взледах в съпруга си и сърцето ми заби луго, докато виждах как неуспешно се опитва да си върне контрола върху автомобила. Осъзнах, че бяхме в беда, когато колата се насочи към плътка клисура. В онзи кратък момент единствената молитва, която бях способна да извикам, беше: „Господи, моля Те, спаси ни!“

Изведнъж, като че ли носена от ангели, колата се измъкна от клисурата и се върна назад в противоположната посока към магистралата. След като паркирахме колата край пътя, ние двамата седяхме замаяни, но благодарни, че бяхме живи. Стреснахме се от полицаия, чукащ на автомобилния прозорец. „Добре ли сте? - попита той. „Вие сте късметливи, да преживеете толкова страшно подхлъзване, без дори да ви е ударена колата“ - надвикваше се той с колите и камиони, свистящи покрай него. Това, което полицаят не разбира, беше, че не късметът ни спаси. Това беше бдителната грижа и защита на Бога. Много хора възприемат Бога като небесно същество, което е

**Тези, които следват
Христос, са винаги под
Неговата закрила.**

създадо света и го е оставило на самотек, без да взема никакво участие в събитията, които се случват. (Това се нарича деизъм.) Затова нашата съдба е предоставена на случайността. В живота на християнина няма

такава концепция като късмет или случайност. Нашето бъдеще е водено от ръцете на Създателя, Който се грижи за нас и се води от интерес към нашия живот (Ер.29:11). Той е толкова заинтересован от нас, че е с нас от зачеването ни (Пс.139:13,16), знае броя на космите на главата ни (Мат.10:30), и когато ние прегрешихме, той пожертвува Своя единствен Син, така че ние можем да бъдем изкупени. Това не е Бог, Който би оставил нашето съществуване на случайността.

„Тези, които следват Христос, са винаги под Неговата закрила. Ангели, които се отличават със сила, са изпратени от небето да ги защитават. Грешният не може да надвие на пазача, когото Бог е поставил за Своите хора.“¹

Благодаря ти, Господи, че не си оставил земята да страда сама, без Твоята защита и грижа. Вместо това ние сме уверени в Твоео спасение и изкупление. Дори когато врагът и неговият приемник изглеждат непобедими, аз почивам в мира, който Ти постоянно даряваш, и в грижата Ти за Твоите деца.

1 The Truth About Angels

НЯКЪДЕ НАДОЛУ ПО ПЪТЯ

ЧЕРНО НА БЯЛО

1 Коринтяни 13:12; Евреи 11:1

Какво щеше да стане, ако Йосиф не се беше доверил на Бога? Какво щеше да се случи, ако беше изоставил вярата си в Него? Той беше сънувал, че неговото семейство един ден ще му се поклони. Вярваше, че неговият сън е от Бога, но какво щеше да стане, ако се беше отказал от вярата си? Какво щеше да стане, ако се беше усъмнил и беше казал: „Съжалявам, Боже. Ти позволи да бъда продаден в робство от моите братя, от моята плът и кръв, затова сега съжалявам и Ти отказвам. Не мога да бъда послушен на такъв жесток Бог като Теб“. Какво щеше да стане, ако Йосиф до края на живота си изпитваше гняв и горчивина към Бога? Нямаше да има Израилев народ, който да бъде спасен от Мойсей. Цар Давид нямаше да е живял и написал най-голямата книга в Библията - Псалмите. Исус нямаше да бъде роден от Йосиф и Мария, защото техните пра-прародители нямаше да съществуват. Голяма част от света празнува Рождество Христово по това време на годината. Какво щеше да се случи, ако Рождество Христово никога не го беше имало и нашата работа, училище и живот бяха продължили, все едно нищо не се е случило?

**Какво щеше да стане,
ако Йосиф не се беше
доверил на Бога?**

Въпреки всичко, което се случи на Йосиф, той все още вярваше, че Бог ръководи всичко. Стихът ни за запаметяване показва голямата вяра, която Йосиф имаше, поглеждайки назад години след като беше повишен от роб на Петефрий във управник. В Битие 45:5 Йосиф обяснява на своите братя защо не им е ядосан: „Бог ме изпрати пред вас, за да опази живота ви“. Години след онези събития той казва в стих 7: „Бог ме изпрати пред вас, за да съхрани от вас остатъка на земята и да опази живота ви чрез голямо избавление“. Бог може да види края още от началото. Ние обаче не можем. По-късно в живота си вероятно ще можем да се върнем мислено и да видим Божия план, който ни е превеждал през различни ситуации. Само на небето ще видим ясно как този Божи план се е изпълнявал в живота ни. В 1 Коринтяни 13:12 пише: „Защото сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим лице в лице; сега познавам отчасти, а тогава ще познам напълно, както и съм бил напълно познат“. Елн Уайт казва: „Бог води Своите деца така, както те биха желали да бъдат водени, ако знаеха края още от началото и ако можеха да разпознаят славната цел, която изпълняват като Негови съработници“.1

Как мислите?

1. В коя ваша минала опитност можете да видите, че Бог използва грубите обстоятелства, за да ви поучи, предпази и дори спаси, или за да помогне на други чрез вас?

2. Смятате ли, че по време на своя престой в Египет Йосиф се е обезсърчавал някога?

3. Какъв щеше да е светът днес, ако Йосиф се беше предал?

ИМА КАК

Битие 3:8,9

И Писанието, като предвиждаше, че Бог чрез вяра ще оправдае езичниците, изяви предварително благовестието на Авраам с думите: „В теб ще се благославят всички народи.“ Такаче тези, които имат вяра, се благославят заедно с вярващия Авраам.“ (Гал.3:8,9)

Защо е трудно да повярваме, че благословенията на „верния Авраам“ са все още на разположение за нас? Когато минават през изпитания, хората се обезкуражават. Представяйки проблема си пред Бог, те му казват : „Ти се намеси тогава, но сега...“

Как е сега? Да, обещанията все още са достъпни за нас.

Какво доказателство имам аз? Галатяни 3:7 казва: „Товага знайте, че тези, които живеят с вяра, те са Авраамови чада“. Да, ти също. Бог ни оправдава чрез вяра. Той каза на Авраам: „В теб ще се благославят всички народи“. Следователно тези, които вярват, са благословени с вярата на Авраам.

Ще рече, въпреки че животът ни може да ни се струва безполезен, и ние можем да очакваме Божиите благословения. Това е, което трябва да направим:

1. Очакване. Очакваме, че Бог има големи планове за нас. Той казва: „Аз зная мислите, които мисля за вас,... мисля за добро, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда“ (Ер.29:11).

2. Вяра. За да имаме вяра, трябва да вярваме. Когато имаме вяра, сме приети от Бога. „Без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнагражда тези, които го търсят“ (Евр.11:6).

3. Приемане. Няма смисъл да знаеш, че те чака подарък, ако не отидеш да си го вземеш. Вярата ти ще бъде напразно. Когато някой получава добре опакован подарък, трябва първо да го приеме, преди да види какво има вътре. Ти може да не знаеш какъв е дарът на благословението от Бога, но трябва да приемеш с вяра, че Той ще ти даде добър дар. Може да не получиш точно това, за което се молиш, но вярвай, че Бог работи за твое добро и най-доброто, дори и да не го виждаш, е там, дадено за теб. „Но знаем, че всичко съдейства за добро на тези, които обичат Бога, които са призовани според Неговото намерение“ (Римл.8:28).

Така че: обичай Бога и - точно като Авраам - можеш да му се довериш за Неговите планове за теб.

Как мислите?

1. Когато ти правят подаръци, винаги ли трябва да знаеш какви са те, преди да ги получиш?

2. Колко ще загубиш, ако приемеш само тези подаръци, които предварително знаеш какво представляват?

3. По какъв начин можеш да помогнеш на другите и на себе си да оцените мистерията на/в живота?

СЕРИЯ ОТ НЕЩАСТНИ СЪБИТИЯ ИЛИ ДОБРЕ ЗАМАСКИРАНИ БЛАГОСЛОВЕНИЯ?

Четвъртък
28 декември

ГЛЕДНА ТОЧКА

Битие 45:4-7; Второзаконие 30:1-3; Лука 21:28,36

Когато всичко е наред, тогава идват нещастията. Тези неща могат да ти се случат най-неочаквано, когато не познаваш Исус. Няма вяра, че един ден нещата ще се подобрят. Когато познаваш Исус и знаеш, че Той се грижи за теб през всички твои дни, тогава оценяваш по правилен начин благословието.

Преди да стана адвентистка, животът ми изглеждаше безсмислен. Когато идваха лоши времена, всичко, което казвах, беше: „Защо аз?“. Без да знам, че тези серии от неочаквани събития могат да бъдат най-голямото благословение в моя живот. Една година преди да се кръстя загубих своя баща при третия му сърдечен удар. Бях съсипана. Всичко ми беше безразлично, нямаше никаква надежда, никаква светлина в живота, защото няхах Исус. Без вяра аз започнах да пия. Пиех на всяко ядене - да, дори на закуска. Бях пленница на алкохола и потънах в мизерия.

Моят най-добър приятел беше до мен през този унищожителен за мен период. Аз не знаех колко важно ще се окаже това приятелство за мен. Един ден той се обърна към мен и ме попита: „Познаваш ли Исус?“

Шокирана, аз отговорих:
„Разбира се, че знам за Исус. Той е синът на Бога.“

„Не, не. Познаваш ли Исус?!“

Има разлика между това да знаеш за някого и да го познаваш.

Той започна да ми разказва истината за Исус. Разказа ми за църквата на адвентистите от седмия ден и призна, че е излязъл от църквата. Чрез опитности и опознавайки Бога като мой Бог и Спасител, аз бях освободена от моята мизерия и вече не робувах на алкохола. Кръстих се една година след сърдечния удар на баща ми. Повлиян от кръщението ми, моят приятел също се кръсти. Иосиф разпозна Бог като своя единствена надежда за живот. Въпреки изпитанието, той трябваше да устои. Беше верен на своя Небесен Баща. Затова Иосиф беше благословен и Бог го постави над домакинството на Фараона. Иосиф - някога роб - стана господар. Той беше благословен, но още по-голямо благословение беше разбирането, че неговото нещастие е било едно благословение от Бога. Трябва да погледнеш към твоята серия от непредвидени обстоятелства в нова светлина и да видиш как Бог ги използва като прикрити благословения.

Сега, поглеждайки назад към живота си и всичките му изпитания, виждам, че те са били благословения. И още по-голямо благословение беше, когато моят най-добър приятел - този, който зададе важния, променящ живота ми въпрос - ми зададе и друг въпрос: „Ще се омъжиш ли за мен?“

Колко велико е чувството, когато се обърнеш към своето нещастие и видиш как опитността е била истинско благословение.

Как мислите?

Има ли във вашия живот опитност, за която ви се е струвало, че е нещастие, а сега ви изглежда като благословение от Бога?

**Има разлика между
това да знаеш за някого и
да го познаваш.**

ИЗСЛЕДВАНЕ

2 Коринтяни 12:1-10

Съве гуми

Иосиф някога запита ли се : „Къде е Бог?“ В света има случаи, когато не виждаме Бога и не разбираме защо лоши неща „просто се случват“ - обикновено на „добри хора“. Ние можем да изберем да вярваме, че няма Бог, че Той е индиферентен или дори, че е враждебно настроен. От друга страна можем сяко да заключим, че всичко е „Божия воля“. Както и да е, като адвентисти от седмия ден ние вярваме, че Бог съществува, че се грижи, но че моментната ситуация може да не е в съответствие с Неговата свършена промисъл. Все още е Божия воля да ни благославя във всички ситуации, които възникват. Библията ни показва много примери, когато Неговият народ е бил благословен - и когато те благославят други - в трудни обстоятелства. Нека да ги вземем като примери, а и сами да бъдем пример за други хора.

А защо не...

- ...разгледате снимки от различни бедствия или войни. Какво бихте казали на тези хора, ако се срещнете лице в лице? Какво бихте желали да чуете, ако сте в такава ситуация?
- ...се замислим за нашите човешки страдания, докато четем за страданията на Исус на кръста. Били ли са Неговите страдания по-големи от нашите? По-малки? Какво можем да научим от Неговия пример, като го приложим към нас?
- ...парафразираме 2 Коринтяни 12:1-10, за да го прилагаме към трудните ситуации, които възникват в живота ни.
- Какво ще кажете да се присъедините към организирането на безплатни обяди или към присъединяването към организации и събития във връзка със световния глад - една от главните причини за страданията в света днес.
- ...предложете на хора, които са в трудни ситуации или периоди, да се молите с/за тях. Дори да не сте безкрайно ентузиазирани, ще останете изненадани от това кой ще приеме поканата ви.
- ...започнете да си водите молитвен дневник. Притеснявайте Бога със своите проблеми и въпроси. Водете си бележки какво се случва с проблемите и/или вашето отношение към тях.

Полезни връзки

Е.Г.Вайт, "Великата борба", гл.19.

Ричард Райс, "Когато лоши неща се случат с Божиите чада", гл.1, 2

**Както е слънцето
за цветята,
така е усмивката
за човечеството!**

www.usmivka.net